

[Svend E. Johansen.]

for Forholdene i Militærnægterlejren siger, at Arbejdsnedlæggelsen fandt Sted under Paa-skud af, at Skovrideren havde tilbageholdt den Skrivelse, man havde sendt til Indenrigsministeren, saa ligger der efter almindelig sproglig Forstaaelse det i det, at en saadan Skrivelse var blevet sendt, og at Skovrideren ikke havde tilbageholdt den. Nu vil jeg gerne slaa fast — for det er vist det eneste Resultat, vi faar ud af det —, at Militærnægterne har indsendt en Audiensansøgning ad forskriftsmæssig Vej gennem Skovrideren. Skovrideren har tilbageholdt den, fordi han skønnede, med Indenrigsministerens Billigelse, eller i hvert Fald Godkendelse, at da de Punkter, der indeholdtes deri, havde været forelagt Indenrigsministeren en Gang før, kunde de ikke interessere Indenrigsministeren. Han glemte — Skovrideren, og øjensynlig ogsaa Indenrigsministeren —, at de maaske fortsat kunde interessere Militærnægterne. Men naar saa samtidig Indenrigsministeren her hævder, at Militærnægterne har Klageret, saa passer det ikke, Hr. Indenrigsminister, for den Klageret har De administrativt slaaet i Stykker ved at sætte Skovrideren som en Pladshund, der i Klagerne skal læse, om det har Interesse for Indenrigsministeren, hvad Audiensbegæringerne indeholder. Det sagde De heroppe, og hermed er det rigtige Forhold slaaet fast.

Første Næstformand (Vanggaard): Den direkte Tiltaleform kan ikke anvendes, hverken til Medlemmer af Tinget eller til Ministre.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Jeg søgte før at gøre mit Indlæg kort af Hensyn til Tinget, men det gør mig ondt, at det er blevet misforstaaet af Indenrigsministeren, som om det var en Indrømmelse fra min Side til, hvad han har sagt. Jeg tror derfor nu, at jeg meget stærkt maa understrege, at Tiden er inde for mig til at bede den højtærede Minister afholde sig fra at blande sig i Forholdet mellem mig og mine Vælgere, inklusive Handelsstanden. Det skal jeg nok ordne selv, højtærede Indenrigsminister. Jeg plejer at gøre det ganske godt. Naar jeg hører her, at jeg er blevet beskyldt for at indlede et Bagtalelsesfelttog mod de næringsdrivende i Gentofte Kommune, maa jeg minde om Historien om Kaninen, der begyndte — og jeg er ingen Kanin. Det vil

forhaabentlig fremgaa, hvem det er, der begyndte her. Nej, jeg har netop talt baade Kommunen og de næringsdrivendes Sag og i det hele taget varetaget deres Interesser. Enhver ved, at den Omstændighed, at Indenrigsministeren har hugget alle disse mange Penge baade fra Finansministeren og fra Borgerne, som de skulde have at købe for, gaar ud over Handelsstanden, ogsaa derude. Det er det, der trykker baade her og dér og andre Steder. Derfor vil jeg trøstigt overlade Indenrigsministeren hans Statistik. Jeg har talt om Sandheden og Virkeligheden og det praktiske Liv, og det tror jeg nok kan staa for al den Statistik og alle de Tal, som ikke spiller nogen som helst Rolle i denne Sag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Den højtærede Indenrigsminister slap ud af Tingene med en ret tarvelig Bemærkning til mig angaaende dette uheldige Udtryk med „gavnlig“. Nej, det er utvivlsomt Udtryk for noget, Ministeren Gang paa Gang har ment, at hvis Oppositionen omtaler en Sag, skal det ikke virke gavnligt paa dens Udvikling. Men den gaar altsaa ikke, og man maa for at klare sig gaa til saa tarvelige Undskyldninger som den, Ministeren her brugte.

Maa jeg i øvrigt sige, at jeg har ganske klart stillet op, at alt, hvad der er sket i denne Sag, er sket inden for de Myndigheder, som ikke har noget som helst med Indenrigsministeriet at gøre. Ja, alle har gjort deres Arbejde, men Indenrigsministeren har intet gjort. Det var ham, der efter Loven skulde gøre det. Ministeren er altsaa klar over, at helt lade være med at give Svar kan man ikke, hvorefter han siger, at en Sag, der er rejst her i Salen og rejst dokumentarisk Punkt for Punkt med Anførelse af Kendsgerninger, vil han gerne svare paa i Finansudvalget, hvor ingen kan høre ham. Det er en usædvanlig Fremgangsmaade at anvende. Ja, vi er nogle Stykker dér, men vi indblandet ikke Befolkningen, som har Krav paa at vide, hvorledes denne Sag staa; Finansudvalgets Møder er nemlig hemmelige — (Munterhed) — ja, mer eller mindre hemmelige, men i hvert Fald ikke undergivet et saadant Referat, at man faar at vide, hvad Ministeren siger. Nej, naar De ikke vil svare her, Hr. Minister, er det, fordi De intet har at svare over for den